

ad 4) Fællesskabskonventionen er vedtaget af De europæiske Fællesskabers medlemslande i 1975. Den medfører, at Den europæiske Patentmyndighed vil kunne udstede et patent, der har gyldighed for samtlige fællesmarkedslande under ét, således at dette ikke kan udstedes for blot ét eller nogle EF-lande. Der indføres dog en overgangsperiode på højst 10 år, hvor ansøgeren skal kunne vælge mellem et europæisk patent for blot nogle EF-lande og et Fællesskabspatent.

Lovforslagets § 1 indebærer ændringer med hensyn til følgende vigtigere bestemmelser i patentloven: § 1, den patenterbare opfindelse, § 2, kravet om nyhed og opfindeshøjde, § 3, eneretten, § 7, ophævelse af tillægspatent, § 40, patenttiden, § 45, tvangslicens, samt § 52, patentets ugyldighed.

Ved forslaget § 1 foreslås endvidere følgende ændringer og tilføjelser til patentloven: Bestemmelserne om nordisk patent i §§ 28-38 i lovens kapitel III erstattes med de som følge af tilslutningen til Patentsamarbejdsstraktaten nødvendige bestemmelser. Kapitlet får derefter overskriften „International patentansøgning“ med §§ 28-38. Bestemmelserne om nordisk patent udgår således af loven, idet der er enighed mellem de nordiske lande om, at denne ordning ikke kan blive aktuel efter vedtagelsen af Den europæiske Patentkonvention.

Der foreslås indføjet nye §§ 72-74 om genoprettelse af rettig-heder, der er gået tabt som følge af, at visse ved patentloven fastsatte frister ikke er overholdt. Som kapitel XI med §§ 75-92 indføjes bestemmelser om europæisk patent på grundlag af Den europæiske Patentkonvention og om retsvirkningen her i landet af dette patent og ansøgningen.

Som kapitel XII med §§ 93-98 indføjes bestemmelser om Fællesskabspatent, på hvilket i øvrigt bestemmelserne i Fællesskabets Patentkonvention finder direkte anvendelse.

Lovforslagets § 2 indeholder bestemmelser om lovens ikraft-træden, §§ 3-6 er overgangsbestemmelser, § 7 angår afgivelsen af beføjelser til EPM og § 8 lovens forhold til Færøerne og Grønland.

Den europæiske Patentkonvention og Fællesskabspatentkonventionen tillægger et internationalt organ — Den europæiske Patentmyndighed — kompetence til sideordnet med det danske patentdirektorat at udstede patenter med gyldighed her i landet, til at give administrative bestemmelser om disse patenter og — for så vidt angår